Dosarul nr. 4-2723/2024
Nr. PIGD 4-24129145-12-4-13112024

HOTĂRÂRE
În numele Legii

16 iunie 2025 mun. Chişinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vitalie MOROȘANU
Grefierului Daniela LUPAȘCO

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în sediul instanței, cauza contravențională de învinuire a lui Alexandru ROȘCA, data nașterii *****, IDNP *****, domiciliat în r-nul Orhei satul Inculeț, în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional, art. 353 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

CONSTATĂ:

La 05.11.2024, de către agentul constatator, al IP Botanica IGP al MAI, Andrian ROMANCIUC, în privința cet. Alexandru ROȘCA a fost întocmit un proces-verbal nr./serie MAI 06474455 cu privire la contravenția prevăzută de art. 336 alin.(1) Cod contravențional, art. 353 alin. (1) Cod contravențional Republicii Moldova, pentru faptul că, „la data de 02 noiembrie 2024, ora 22:00, în municipiul Chișinău, bd. Cuza Vodă, cet. Roșca Alexandru aflîndu-se a opus rezistență colaboratorilor de poliție dar și a ultragiat colaboratorii organelor de drept”.

La 12 noiembrie 2024 materialele cauzei contravenționale nominalizate au fost remise în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În ședința de judecată agentul constatator al IP Botanica IGP al MAI, Andrian ROMANCIUC, cît și persoana în privința căreia s-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție Alexandru ROȘCA fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău https://ic.instante.justice.md/ro/agenda-sedintelor, nu s-a prezentat, și nu a comunicat instanței de judecată motivele neprezentării sale, considerent din care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator înștiințat legal.

Audiind participanții prezenți în ședința de judecată și studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a înceta procesul contravențional inițiat în temeiul acestuia din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit art. 336 alin (1) Cod contravențional, nesubordonarea cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a procurorului, a ofiţerului de urmărire penală, a ofiţerului de informaţii şi securitate, a angajatului cu statut special al Ministerului Afacerilor Interne, a altei persoane, aflate în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menţinere a ordinii publice şi de combatere a criminalităţii, se sancţionează cu amendă de la 24 la 36 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 30 la 60 de ore.

Conform art. 353 alin. (2) Cod contravențional, opunerea de rezistenţă procurorului, ofiţerului de urmărire penală, ofiţerului de informaţii şi securitate, angajatului cu statut special al

Ministerului Afacerilor Interne, unei alte persoane, aflată în exerciţiul funcţiunii sau al datoriei obşteşti de asigurare a securităţii statului, de menținere, asigurare și restabilire a ordinii publice, de asigurare a siguranței circulației rutiere, de executare a hotărârilor instanței de judecată și a documentelor executorii și de combatere a criminalităţii, se sancționează cu amendă de la 30 la 45 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

În corespundere cu art. 395 alin. (1), lit. b) Cod contravențional, instanța judecă cauzele contravenționale prevăzute la art.61, 63–66, 316–318[1], 320, 336.

În conformitate cu art. 400 alin. (4) și (5)Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art.54[1] , 63–65, 65[2] , 65[3] , 67, 68, 75, 76, 78[1]–78[2] , 88, 92, 107[1] , art. 157 alin. (2), (3) și (12), art.165, 181, 243[1], art. 277[1] alin. (3), (5) și (6), art.312[1] , art.316, 317, 318[1] , 320, 322–324, 330[4] , 335–337, 342, 352–353 se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției.

Procesele-verbale cu privire la contravențiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54[1] , 63–65, 65[2] , 65[3] , 67, 68, 70[1] , 78[1]–78[2] , 88, 107[1] , art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.243[1] , art. 277[1] alin. (3), (5) și (6), art.312[1] , 316, 317, 3181 , 320, 322–324, 330[4] , 335–337, 342, 352–353 se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

În această ordine de idei instanţa de judecată reţine că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Un rol esenţial în atingerea scopului urmărit de legiuitor este acela de a stabili modalitatea protecţiei sporite pentru anumite categorii de persoane cu atribuţii, care prin specificul lor pot fi mai des subiecţi ai contravenţiei de ultragiere şi opunere de rezistenţă, comparativ cu alte persoane în activitatea cotidiană. Poliţiştii sunt implicaţi în intervenţii diverse şi complexe, pentru care nu există o soluţie clară de soluţionare, acestea fiind obligaţi să intervină ori de cite ori este necesar.

În pofida la toate acestea, în societate s-a format stereotipul că profesia de poliţist este una care nu lasă loc de încredere şi respect, deseori cetăţenii nesubordonîndu-se cu rea-voinţă dispoziţiei sau cererii legitime a acestora, opunînd rezistenţă, jîgnind onoarea și demnitatea etc.

Totodată, instanța i-a în considerație prevederile art. 2 a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul poliștistului, potrivit căruia poliţia este o instituţie publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care are misiunea de a apăra drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanei prin activităţi de menţinere, asigurare şi restabilire a ordinii şi securităţii publice, de prevenire, investigare şi de descoperire a infracţiunilor şi contravenţiilor.

Conform prevederilor art. 25 al Legii sus menționate, poliţistul îşi exercită atribuţiile, dispune de drepturile şi îndeplineşte obligaţiile, care îi revin potrivit legii, în limitele competenţei şi conform funcţiei deţinute. Cerinţele legale ale poliţistului înaintate în procesul exercitării atribuţiilor de serviciu sînt obligatorii pentru executare de către toate persoanele fizice şi juridice. Neîndeplinirea cerinţelor legale ale poliţistului, precum şi alte acţiuni sau inacţiuni ce împiedică exercitarea atribuţiilor sale atrag după sine răspunderea stabilită de legislaţie. Cerinţele poliţistului şi acţiunile întreprinse de el în exerciţiul funcţiunii se prezumă a fi legitime atît timp cît, în condiţiile şi ordinea prevăzute de lege, nu se stabileşte contrariul. În realizarea atribuţiilor de serviciu, poliţistul are următoarele împuterniciri: 1) să solicite persoanelor, inclusiv persoanelor cu funcţie de răspundere şi persoanelor publice, respectarea ordinii publice şi

încetarea acţiunilor ilegale, iar, în caz de necesitate, pentru asigurarea respectării cerinţelor legale să intervină prin aplicarea forţei fizice, mijloacelor speciale sau a armei de foc din dotare, în condiţiile stabilite de lege.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanţa constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Instanța de judecată atestă prezentarea de către reprezentantul statului a următoarelor materiale:

- procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06474455 din 05.11.2024 în privința lui Alexandru ROȘCA învinuit de comiterea contravenției in baza art. 336 alin.(1) Cod contravențional, art. 353 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova;

În conformitate cu art. 425 alin. alin. (1)-(3) din Codul contravenţional: (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, proceseleverbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile
persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

Reieșind din normele vizate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenţionale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Astfel de către agentul constatator al IP Botanica IGP al MAI, Andrian ROMANCIUC nu numai că n-au fost indicate în ce constau constatările personale, care l-au
determinat să încheie procesul-verbal cu privire la contravenţie în privinţa contravenientului Alexandru ROȘCA, dar n-a fost invocată nici o probă plauzibilă, pe care-şi întemeiază concluziile,
or, cele anexate la procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu corespund exigenţelor prevăzute de art. 425 alin.(5) Cod contravenţional, toate fiind anexate cu abatere cerințelor legale.

Instanța de judecată atenționează agentul statului că gestionarea unei cauze contravenționale urmează a fi efectuată cu maximă diligență prin prezentarea, constatarea și anexarea probelor.

Prin urmare, la materialele dosarului lipsesc probe pertinente, concludente și utile sub formă de: proces-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză – cum expres prevede norma precitată – care ar dovedi faptul comiterii contravenției, existând doar poziția, apreciată de instanță a fi una subiectivă a agentului constatator. Respectiv, agentul constatator nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă în susținerea învinuirii aduse

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Alexandru ROȘCA, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea pretinsului făptuitor acţionează principiul in dubio pro reo.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in

dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problema de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex
propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

La acest capitol instanța accentuează că circumstanțele cauzei urmează să fie constatate cu
precizie de către agentul constatator în cadrul urmăririi contravenționale, întrucât, reiterăm că exigențele procesului penal sunt aplicabile și procesului contravențional, astfel, exigențele impuse de prevederile art. 6 din CEDO, sunt importate de către CtEDO și acuzațiilor în materie contravențională, așa cum s-a statuat în cauza Ziliberberg c. Moldovei (hotărârea din 01 mai 2005).

Rațiunea instituirii cerinței imperative de indicare cu suficientă precizie a circumstanțelor cauzei săvârșirii faptei contravenționale a fost aceea de a-i permite instanței cercetarea legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice pe care acestea au primit-o, precum și a caracterului justificat al sancțiunii aplicate.

În acest sens instanța relevă că la materialele cauzei nu este anexat nici o probă ce ar confirma vinovăția înaintată care este învinuit în baza art. 336 alin.(1) Cod contravențional, și art. 353 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova.

Tot aici, instanța de judecată evidențiază că hotărârea sa trebuie să fie legală, motivată și întemeiată numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului. Actul de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia făptuitorului în săvârşirea contravenției a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Astfel, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente şi utile învinuirea contravențională formulată şi motivată prin faptul că Alexandru ROȘCA „la data de 02 noiembrie 2024, ora 22:00, în municipiul Chișinău, bd. Cuza Vodă, cet. Roșca Alexandru aflîndu-se a opus rezistență colaboratorilor de poliție dar și a ultragiat colaboratorii organelor de drept”.Astfel, în conformitate cu art. 461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute în articolele 441 şi 445, instanța încetează procesul contravențional.

Astfel, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Alexandru ROȘCA în comiterea contravenției prevăzute de art. 336 alin. (1) Cod contravențional, și art. 353 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional - lipsa faptului contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Vitalie MOROȘANU